

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 2 de maig de 2003 • Núm. 382 • Any IX • 0.75 Euros

TRÀNSIT

Estudi de mobilitat RACC

BENICARLÓ té mala circulació

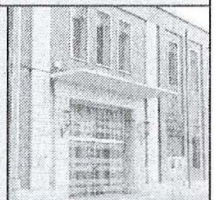
El PP ha tardat 12 anys
en adonar-se'n i posar solucions

**Benicarló multa-
rà els propieta-
ris d'animals
perillosos que
no regularitzen
la seua situació**

**El POVET.COM campió.
Guanya l'Espanyol (2-1)**

**Flos demanarà
els permisos
per a l'Auditori**

Benicarló una població

Un bus urbà i sentits únics en els carrers, dos de les solucions per als problemes de tràfic de Benicarló

TEXT: redacció

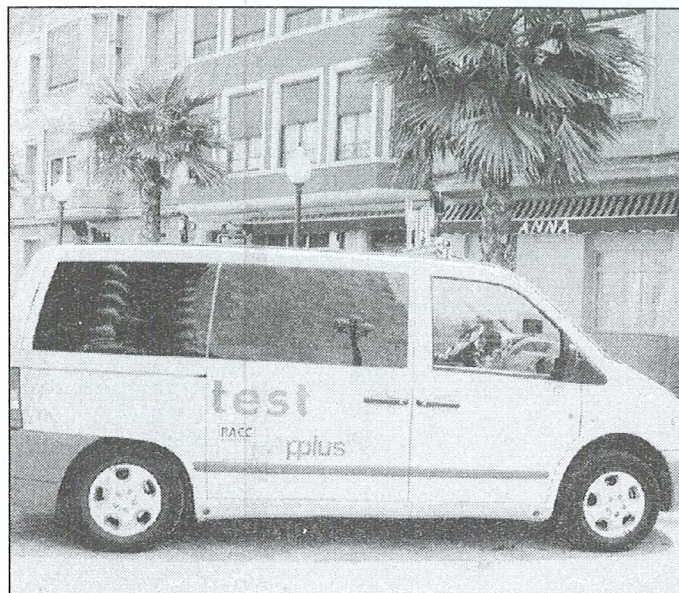
FOTOS: Iluïsa garcia

La necessitat d'establir un servei de transport públic urbà, de deixar molts dels carrers en sentit únic per a descongestionar el centre urbà de la ciutat i la conveniència de crear una variant de la nacional 340, són algunes de les mesures que contempla l'estudi elaborat per la Fundació del RACC sobre la mobilitat a Benicarló. Un estudi que s'ha confeccionat analitzant la situació actual, les problemàtiques i les possibles solucions sobre la base d'unes previsions de 35.000 habitants.

Des de 1996 fins el 2002 Benicarló ha vist com el seu parc automobilístic ha passat de 6.400 vehicles a 9.400, un factor que ha generat problemàtiques quant a embussaments, cir-

L'estudi posa de relleu que els principals problemes es donen als accessos a la ciutat pel Camí Alcalà i Camí Convent, així com la saturació de Jacinto Benavente

culació densa en hores punta i falta d'aparcament. En aquest sentit, l'informe que es va presentar aquesta setmana a l'ajuntament es basa en l'elaboració d'un total de 1.400 enquestes que versen al voltant de l'o-

rigen i destinació de l'usuari, la freqüència del desplaçament, el motiu i l'estacionament. L'estudi té per objectiu equilibrar la mobilitat entre els diferents mètodes de transport potenciant anar a peu i dotant el viantant d'un major pes en el conjunt del municipi. Així mateix, pretén resoldre les connexions viàries que actualment pateixen problemes de saturació i seguretat, garantir i millorar l'accessibilitat del nucli central del municipi per a potenciar el dinamisme de l'activitat comercial i de serveis, mitjançant la senyalització específica de parkings, i finalment conscienciar els automobilistes de la necessitat d'una conducció racional i sostenible potenciant l'educació en valors.

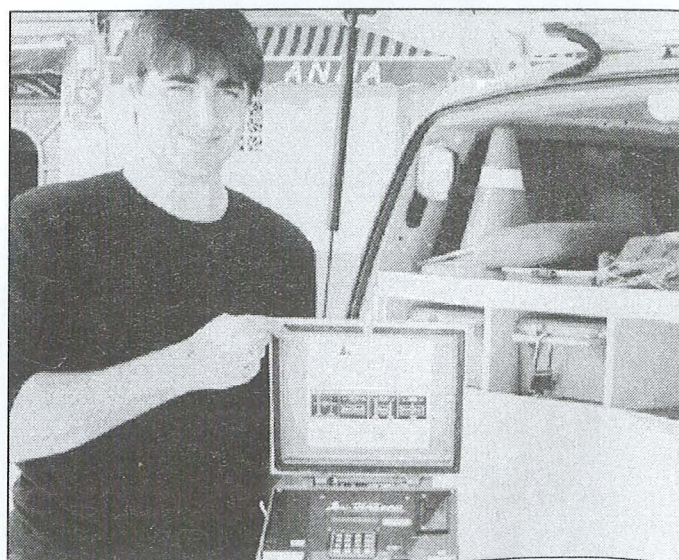
Entre les dades més reveladores que contempla l'estudi es troba el fet que Benicarló absorbeix prop de 80.000 desplaçaments durant el dia en vehicle pri-

vat en època estival. Una xifra que es redueix sensiblement durant la resta de l'any però que encara així continua sent un problema. És per això que resulta xocant el fet que la major part dels vehicles que es desplacen ho fan amb una sola persona en el seu interior. Els principals problemes s'enregistren en els accessos a la ciutat pels carrers Alcalá i els trams

que enllacen el polígon industrial amb el nucli urbà, és a dir, la carretera de Sant Mateu amb el carrer Sant Francesc. Així mateix, destaquen per la seva saturació l'avinguda Jacinto Benavente en les seves connexions amb el Passeig Marítim, i Pintor Sorolla, el tram inicial de Pius XII i el Carrer Moreres.

Actuacions previstes

Pel que concerneix a les actuacions previstes el carrer Moreres desapareixerà en poc temps, un cop s'haja resolt la situació de la Fundació Compte Fibla. Mentre que el Jacinto Benavente passarà a tenir un sol carril. A més, es podria crear una zona de vianants que connectés la plaça Sant Bertomeu amb la zona portuària i convertir el Ferreres Bretó en un carrer d'un únic sentit, mentre que el carrer Escoles Cristianes canviarà de sentit.

saturada

D'altra banda, l'estudi fa l'ullet a la col·laboració interdepartamental del consistori.

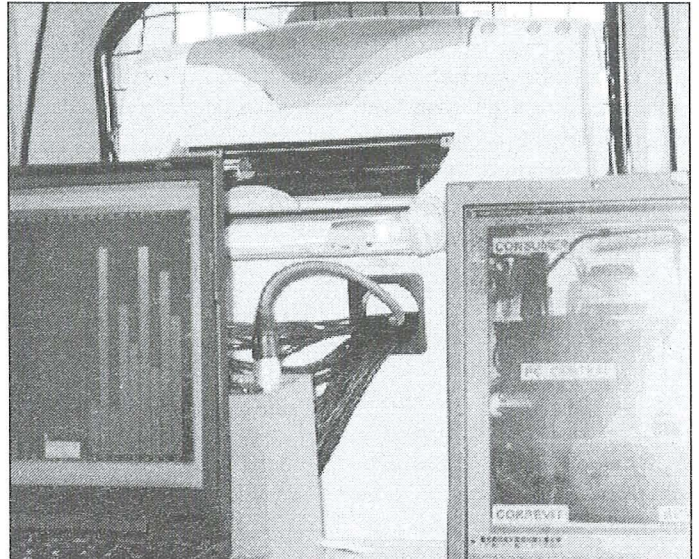
En aquest sentit, s'estableix la conveniència de treballar conjuntament àrees com són Governació, Comerç i Urbanisme, amb la finalitat d'arribar a conclusions que siguin compartides per totes les parts. Així doncs, un dels aspectes més destacats és que el nou PGOU en què l'Ajuntament ja ha començat a treballar ha de recollir aquests suggeriments efectuats. Les propostes d'actuació referents als vials pròpiament dits se centren en la concentració del tràfic pels carrers més preparats, la reducció de la contaminació acústica,

dotar de més espai per al vianant i la reducció a un sol carril en vies de doble circulació.

L'estudi recomana la implantació de rotondes en les cruïlles de la xarxa bàsica ja que es tracta d'un mitjà molt efectiu per a reduir velocitat i tràfic i té un cost de manteniment mínim. També es proposa incrementar l'espai de zona blava en la zona centre i impulsar mesures sostenibles com són els desplaçaments a peu, pel que es contempla la necessitat d'ampliar l'espai de les voreres, el transport públic i la bicicleta.

Consell de trànsit

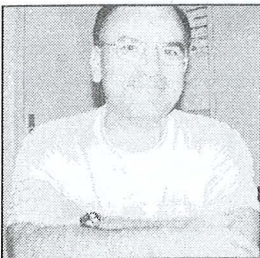
Davant aquestes propostes el regidor de Governació,

José Antonio Redorat, ha anunciat la creació d'un consell de tràfic municipal en el qual prendran part residents, comerciants, taxistes, transportistes i

també col·lectius de discapacitats amb l'objectiu d'evitar les barreres arquitectòniques.

PRESENTAT EL NOU LLIBRE DE JOSEP MANUEL SAN ABDON

Divendres passat, i dins els actes de la setmana del llibre, es va presentar al Museu Arqueològic Municipal, el llibre del nostre col·laborador Josep Manuel San Andon, *Li hauria d'haver dit alguna cosa*. Aquesta obra ha

estat la guanyadora del Certamen d'Autors locals.

La presentació va córrer a càrrec del catedràtic Manuel Ferrer Lluch i l'acte va comptar amb una important presència de públic.

"a totes aquelles persones que, amb el seu treball, col·laboren en fer un Benicarló millor"

Benicarló multarà els propietaris d'animals perillosos que no regularitzen la seua situació

TEXT: noemíoms

FOTO: Iluïsa garcia

La policia local de Benicarló aplicarà a partir d'aquest mes l'ordenança per tinença d'animals de companyia. Aquesta ordenança, que va ser aprovada al juny de l'any passat pretén sensibilitzar a la ciutadania sobre la necessitat d'implantar el microxip en els animals domèstics amb la finalitat de poder trobar a cada moment el responsable de l'animal i evitar, d'aquesta manera, problemàtiques que podrien anar de simples pèrdues a la infracció de determinats codis que puguen ocasionar molèsties o malestar entre els veïns.

Amb el xip en funcionament, les dades de cada animal seran introduïts en el registre d'identificació valencià d'animals, RIVIA, en el qual figuren actualment un total de 154 animals de companyia de

Benicarló i 1100 d'altres característiques.

L'entrada en vigor de l'ordenança pretén legalitzar la situació referent a la tinença d'animals, especialment els de raça considerada perillosa o agressiva

Els controls passen per la utilització dels diferents "Pipi cans", i els controls de registre a través dels quals no només es pretén identificar els que causen problemes sinó poder retornar a l'amo l'animal en cas de pèrdua, tot això a través del RIVIA.

Amb l'entrada en vigor de l'ordenança, també es

pretén legalitzar la situació referent a la tinença d'animals, especialment els de raça considerada perillosa o agressiva. Amb la finalitat de facilitar la divulgació i consciència de la iniciativa es distribuïran fullets explicatius, i petits catàlegs amb fotos dels animals considerats potencialment perillosos, així com borses per a poder recollir les restes orgàniques dels animals que es distribuïran a l'Ajuntament, a l'oficina d'Informació i turisme, la brigada

municipal i, possiblement, al Mercat Municipal.

Pel que fa a les sancions econòmiques, oscil·len entre els 30 i els 600 euros en cas d'embrutar la via pública, entre 30 i 300 per causar molèsties derivades de la tinença de l'animal i la sanció més dura serà per als propietaris que posseïsquen animals perillosos sense enregistrar, circumstància que podria sancionar-se amb una multa d'entre 2.404 i 15.000 euros.

La Policia Local està de pràctiques

TEXT: noemíoms

FOTOS: Iluïsa garcia

La policia local de Benicarló va realitzar aquesta setmana pràctiques de tir.

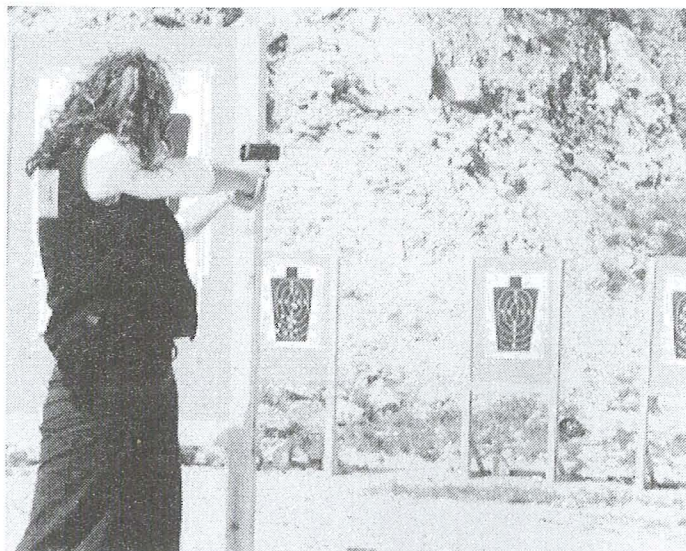
Es tracta d'unes activitats que realitzen de forma periòdica i que permeten als agents practicar amb la seva corresponent arma reglamentària.

Durant les pràctiques es van efectuar exercicis de forcejament, actes de protecció i simulacions de

situació de tir amb ostatges, entre d'altres.

Els agents, de manera rotativa i organitzada, van passar una sèrie de proves puntuables que els van permetre poder comparar els resultats amb els dels exercicis anteriors i corregir-se en cas de necessitat.

Les pràctiques es van realitzar en una zona de tir autoritzada per a aquest tipus de necessitats, just al costat del poblat Ibèric del Puig.

L'Ajuntament sol·licitarà la llicència d'activitat per a l'Auditori

TEXT: noemioms

FOTO: lluísagarcia

L'Ajuntament de Benicarló sol·licitarà en breu la llicència d'activitat per a l'auditori municipal, així ho ha anunciat el regidor de Cultura de la ciutat, Francisco Flos, qui assegura que el consistori té en ment legalitzar la situació del recinte tot i que fa anys que està obert al públic i funcionant amb total normalitat.

L'edil de cultura benicarló respon d'aquesta manera al regidor del Bloc Nacionalista Valencià, Francesc Xavier Rodríguez, qui lamentava que tractant-se d'una empresa pública no es contés amb aquest permís.

Per l'altra banda, respondent també a les crítiques del Bloc, Flos ressalta que la instal·lació de 51 noves butaques fa un any en l'auditori compleix amb la legalitat i els recorda als nacionalistes que ells mateixos han vist l'informe tècnic de l'arquitecte municipal. A més, el regidor insisteix que el recinte contempla les mesures de seguretat suficients "hi ha quatre sortides d'e-

mergència, pel que a aquest nivell no hi ha problemes possibles, a més cal tenir en compte que tant les butaques com el teló són de material que no pot prendre foc; així que les mesures són totals".

Segons Flos, aquesta polèmica es deu al moment electoral que viu la ciutat i considera que el ciutadà sabrà destriar "que és un assumpte pròpiament polític i el que són les necessitats d'un centre oficial que té tots els requisits i mesures de seguretat legals".

NOU AUDITORI

Coincidint amb la polèmica de l'auditori, el Partit Popular ja ha anunciat que un dels punts del seu programa electoral serà el de crear un nou auditori en la ciutat.

Precisament, la creació d'un nou auditori amb un aforament superior al del recinte actual és una de les reivindicacions més importants de l'últim any. Així, es va arribar a organitzar una reeixida recollida de signatures en favor del projecte.

Al parer de Flos, des de l'equip de govern es va admetre que la creació d'un nou auditori era una necessitat que plantejava el Benicarló del futur, "però creiem que no era el moment oportú". En aquest sentit, assegura que l'auditori no s'omple en el 95% de les ocasions, i en el 70% dels actes només es cobreix mitja entrada, pel que "no era viable realitzar una inversió de 2.000 milions de pessetes per a aconseguir un aforament de 800 butaques". No obstant això, per al regidor ara sí que és el moment, "en aquests quatre anys de

legislatura, estem convençuts que podrem executar aquest teatre auditori amb totes les condicions que exigirà la població". És per aquesta raó que ja s'han elegit els terrenys en els quals se situarà, "es troben en una unitat d'actuació localitzada en el final del carrer Uldecona, en un solar de 5.000 metres quadrats, propietat de l'Ajuntament". Segons Flos, es tracta d'un terreny exempt de qualsevol edifici lateral que podrà gaudir d'una zona ajardinada davant de l'edifici.

FE D'ERRADES

TEXT: La Veu de Benicarló

Per un error d'interpretació de l'encarregat de realitzar els destacats de les notícies, en l'anterior número s'indica en la secció de local que "la nora del diputat autonòmic del PP, Francisco Moliner, (és la) primera classificada" en un procés d'oposicions. Aquesta afirmació és absolutament falsa i

des d'ací fem la rectificació oportuna i demanem sinceres disculpes als afectats.

El que volia dir la notícia era que, segons l'agrupació local del Partit Socialista, la primera classificada era la germana de la nora del senyor Moliner.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 381.

TEXT: el lector

Ara resulta que, sense més to ni més so, se'n van de vacances la setmana després de la setmana més fervorosa de l'any. Per a més inri (mai millor dit) vos-tés van i treuen la revista al carrer divendres 18 -Divendres Sant-, dia central de la nostra nostrada Setmana Santa en què es commemora la mort de Jesucrist. Dia de recolliment interior i fervor. No contents amb això, ens trobem que no tornaran als quioscs fins el dia dos de maig, aniversari de no sé què i festa de no sé on; i no podran informar adequadament els seus lectors de tota l'accentuació religiosa i percusionista dels esdeveniments viscuts al llarg i ample de tan assenyalades celebracions, ja que les notícies ja han perdut la seua frescor i immediatesa. És difícilment comprensible per a un poble com el nostre, que no aparega cap esment a la Setmana Santa dins d'una publicació que veu la llum en un dia tan assenyalat, però també n'és una mostra del fet que els temps han canviat i que hi ha gent que té uns altres maldecaps. En

canvi, si bé em sembla desgavellat veure les nostres autoritats civils formant part imprescindible del seguici d'un acte religiós quan se suposa que ens trobem dins un estat laic i aconfessional, la confusió em desborda en veure la Guàrdia Civil tot escoltant una imatge (Sant Sepulcre), amb les seues armes i vestits de gala. De veritat, no entenc el simbolisme.

Poca cosa puc afegir al tema de la setmana, ben documentat i perfectament exposat. Suposo que és una de les darreres feines dels regidors que, de la mateixa manera que apareixen a la foto, desapareixeran de la política local. Jo espero que, almenys, el testimoni de la seua feina al llarg dels anys que han dedicat al poble tinga una certa continuïtat entre el grup de persones que se suposa que els substituiran.

Voldria fer un petit esment a la resposta del regidor de Cultura i cultura, senyor Flos a les acusacions de la manca de llicència d'obertura de l'Auditori Municipal que denunciaven fa tres setmanes (o quatre?) al seu setmanari. I què ha dit? Doncs fil per randa

els mateixos arguments que jo vaig exposar al darrer número de La Veu. Els lectors que segueixen aquesta secció s'hauran pixat de riure. El senyor Flos i jo tenim el mateix punt de vista de les coses. Mentrestant, i segons em vaig assabentar en un acte cultural que es va fer a la presó, el titular de la regidoria de cultura es deixava els quartos al feu de l'abominable Rodríguez Ibarra encapçalant una excursió per les terres dels descobridors organitzada per la Universitat Popular. Ja pot publicar-se un altre llibre.

Mentre la seua revista tancava per vacances, el PP va presentar les seues llistes amb noms i cognoms. "Y el verbo se hizo carne". Respecte a algunes manifestacions que he sentit de diferents polítics, tothom està obsessionat amb la majoria absoluta. És curiós, quan estan a l'oposició diuen que les majories absolutes no són bones (tothom recorda el famós "rodillo socialista", fortament criticat pels actuals membres del "rodillo popular"), però quan vénen eleccions diuen que els fa falta per a governar-nos com cal.

De la informació política, qui ocupa un espai més minso és el partit de les variades accepcions. Alguna cosa no quadra. Tampoc no he vist publicitat. El número deu de la llista abandona per motius laborals. Penso que l'optimisme els desborda, perquè el número deu es veia dins l'Ajuntament abans de les eleccions ... amb responsabilitat de govern!

A la foto dels periodistes condemnant la guerra en trobo a faltar un que exerceix la seua tasca entrant per la porta gran que es veu al darrere dels informadors. Potser tenia coses més importants a fer.

Com cada setmana, els col·laboradors vénen i van. Almenys hi ha varietat.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA:

Jo me'n recordo de don Paco Catalán quan vaig començar a anar a les Públiques (actual col·legi Marquès de Benicarló). No veig malament que li traduïsquen el nom, però trobo que el cognom no caldria.

TEXT: noemí oms

L'Associació Salvem la Tossa assegura que el projecte del camp de golf que es pretén portar a terme en el paratge de la Tossa es troba actualment estancat i, de fet, en

els últims mesos s'ha incorporat molt poca documentació en l'expedient del projecte. En aquest sentit, els membres de l'associació ressalten el paper que ha jugat la sol·licitud realitzada per part dels de la

Tossa per a aconseguir que la muntanya siga declarada bé d'interès cultural ja que "ha provocat que des de l'administració autonòmica s'haja demanat més informació a l'empresa promotora".

Segons Piñana, les circumstàncies actuals corroboren que l'empresa "va intentar colar un projecte sense base ni justificació abans de les eleccions".

El comerç local estrena una nova imatge

TEXT: noemiOms

Benicarló estrenarà en només uns dies la nova imatge promocional del comerç de la ciutat. Per això ha confeccionat un logotip que tindrà com a lema "Benicarló, Comerç Centre Ciutat".

Dissenyat per l'agència Branchat & Ferré, la nova imatge que ha optat pels tons blau, verd i taronja i que es compon de la silueta superposada de diverses bosses de la compra incloent una lletra "B" majúscula, identificadora de Benicarló, completant-se amb la figura d'unes cames, que donen dinamisme al logotip, al mateix temps que suposen una clara al·lusió al fet que l'oferta comercial de la ciu-

tat i al seu casc històric, fàcilment accessible a peu.

La definició d'una identitat corporativa per al comerç de la ciutat de Benicarló, i el seu Centre Històric Comercial, aglutina més de 250 establiments i el Mercat Municipal i és una de les recomanacions incloses en el Pla d'Acció Comercial de Benicarló. Un pla redactat per l'oficina PATECO del Consell de Cambres de comerç del País Valencià amb la participació de la Agència per al Foment d'Iniciatives Comercials de l'Ajuntament de Benicarló, i les associacions de comerciants de la ciutat, Associació de Comerç i Serveis de Benicarló-PIMEC, Unió de Comerços de Benicarló i l'Associació

de Venedors del Mercat Municipal.

L'oferta comercial de la ciutat de Benicarló era un dels aspectes que es ressaltava en el recentment presentat Pla Estratègic de Turisme "Benicarló Endavant" com un dels atractius turístics de la ciutat.

Amb aquesta iniciativa es

pretén consolidar i potenciar les diferents accions amb repercussió comercial. Una de les primeres concrecions de la imatge promocional del comerç es produirà amb la posada en marxa d'un sistema de senyalització de l'oferta comercial de la ciutat.

Els partits es preparen per la campanya electoral

TEXT: noemiOms

L'ascens de l'edil delegada de les àrees d'agricultura i turisme de Benicarló, Maria Teresa Traver, al número dos de la llista del Partit Popular i l'ingrés en la candidatura de l'empresari i president de la falla el Caduf, Marcelino Domingo, i l'empleat de banca Miguel Forés en els llocs tres i quatre de la llista respectivament són les novetats més destacades de la llista que ha fet pública el Partit Popular de Benicarló. Una candidatura que segueix encapçalant Jaime Mundo i que està marcada per la continuïtat de la majoria de les cares que conformen l'actual equip de govern. Quant a l'ascens de Traver al segon

lloc de la llista, el president local del PP afirma que es tracta d'una persona que "duu molts anys treballant i durant aquest temps ha aconseguit gestionar amb eficàcia les seves àrees". A més, assegura que amb aquesta mesura es pretén demostrar que la igualtat entre homes i dones també és un aspecte molt important en les files populars i que "la practiquen". Respecte a la resta de llistes, Moliner es mostra convençut que la ciutadania valorarà el treball realitzat pels populars al capdavant del consistori i els renovaran la confiança el pròxim 25 de maig en les urnes. En aquest sentit, considera que el PP s'imposarà sobre la resta d'alternatives a les quals qualificava d' "expe-

riments amb gasosa".

Bloc per Benicarló

El Bloc per Benicarló va presentar el diumenge passat la candidatura per a les properes eleccions municipals a Benicarló. L'acte va contar amb la presència del candidat del Bloc a la presidència de la Generalitat, Pere Mayor i el candidat a les Corts per la circumscripció de Castelló, Vicent Albero.

L'alcalde del Bloc, José Luis Guzmán va assegurar que aquesta força és l'única opció vàlida ja que garanteix el futur de Benicarló i aposta per una democràcia participativa que, segons va avançar, es concretaria amb la creació d'una regidoria de participació ciutadana. Guzmán va ressaltar la joventut,

preparació i l'elevada presència femenina en la llista del Bloc. A més, va apostar per la realització de diversos projectes en la ciutat com són la creació d'una escola d'arts i oficis, d'un edifici multifuncional, el desbloqueig de l'expedient de la Fundació Compte Fibla, un pacte per la sostenibilitat, així com el suport als nous emprenedors. El candidat a l'ajuntament pel Bloc es va mostrar convençut que obtindran una victòria en les properes eleccions municipals atès que "la gent està molt desencantada i espera un canvi de govern".

L'Entesa

Carlos Yacoub passa a ser desè en la llista l'Entesa, que encapçalen Pedro Martínez i Lluís Terol.

382

DES DEL 18 D'AGOST DE 1995

Editorial ● ● ● ● ● ● ● ●

Trànsit, diners i PGOU

Que el trànsit a la nostra ciutat és un veritable problema ja ho sap la ciutadania des de fa temps. Que arreglar-lo ens costa i costarà un grapat de diners, també. Que era necessari un canvi en el tamany i sentit de circulació d'algunes vies, també. Que per a això calia modificar el PGOU, ho suposàvem. Però que s'haja contractat una empresa de fora, amb tots els respectes per l'empresa, per acabar indicant-nos això mateix, ja té castanyes.

Des d'aquest setmanari sempre havíem indicat que teníem suficients recursos per fer-ho. Que la Policia ja havia incidit en la necessitat d'aquests canvis. Fins i tot algun partit polític de l'oposició ja ho havia indicat fa prou de temps.

Conclusió: s'han d'incrementar els carrers d'una sola direcció, han de ser més amples, s'ha de canviar el sentit de la circulació d'uns altres i s'han d'eliminar uns quans nussos d'embossament. I per a això han necessitat dotze anys de govern?

Que el carrer Moreres és un cul de sac, el carrer del Riu i l'enllaç amb l'avinguda Catalunya també, que el Pius XII amb el camí la Mar hauria de descongestionar-se ficant un sol sentit amb el passeig Marítim, o la necessitat d'un únic sentit al Doctor Fléming, o que carrers com Corts Valencianes, avinguda Llibertat, etc., novets de trinca haurien d'haver-se fet més amples, o que el camí Alcalà i el Jacinto Benavente juntament amb el Sant Francesc i Ferreres Bretó a la sortida del treball s'ofeguen de trànsit, o ... Tot això se sabia. Però es veu que necessitaven algú de fora per corroborar-ho. Doncs ja ho tenen i ens ha costat un grapat de quartos. Ara a veure si algú és capaç d'aplicar-ho. El PP ha tardat dotze anys a veure-ho. Quan i qui serà capaç de portar-lo a la pràctica? Més temps?

Cartes a la directora

TEXT: Iluïsterol

Certament som avui per avui *Comunidaz*, i no som País com caldria; el trist de l'assumpte és que la perspectiva si no negra és preocupant.

L'Entesa neix amb voluntat unitària més que demostrada, amb l'objectiu de aconseguir al Parlament Valencià 12 diputats que aturarien les malifetes del PP i les desviacions del PSOE (és com vol que diguem el senyor Sánchez, 2n de la llista per Benicarló) però, no va poder ser perquè el Bloc no es va voler unir al projecte de l'Entesa; això vol dir que una legislatura més un cent mil valencians tiraran el vot autonòmic a la paperera. Recordarem que Pere Mayor (Bloc) i Aureli Ferrando (Esquerra Valenciana) varen aconseguir la seua acta de diputats quan van anar junts amb EU.

Cal dir que si a la comarca tenim una Escola Oficial d'Idiomes és gràcies a la petició que en el seu dia va fer Aureli Ferrando.

A Benicarló i després

del debat que va tindre lloc a la Caixa Rural organitzat per "Salvem la Tossa" al qual van acudir el tercer de la llista pel Bloc, el segon pel PSOE i un servidor (del P.V.) 2on per l'Entesa, en el que vàrem sentir dir al senyor Sánchez (2on del PSOE) que les darreres mobilitzacions dels afectats pels PAI podien provocar fractura social; i l'afirmació del representant del Bloc (3r de la llista) dient que ells NO estaven en contra del Camp de Golf però sí de la urbanització, amb l'ambigüïtat que caracteritza a CiU.

Passada la perplexitat inicial del públic en general, la conclusió és clara pels benicarlandos d'origen o adopció. Si el PP no va acudir al debat, el PSOE diu que la LRAU és una bona llei, encara que substituïda pel PP, el Bloc diu sí al Camp de Golf i no deixa clara la qüestió dels PAI, l'Entesa (EUPV, Els Verds PV, Esquerra Valenciana) diu NO a la LRAU i tots els seus derivats. Vostés mateix.

Diumenge 4 de maig de 2003 (19.30 HORES) als salons de la Caixa Rural de Benicarló
Xarrada-conferència oferida per Lidón Soriano i Segarra (Escut humà a Iraq)
amb el títol:

“LA REALITAT IRAQUIANA FRONT A LA MENTIDA MEDIÀTICA. TESTIMONI D'UNA ESCUT HUMÀ”

CULTURAL
 ASSOCIACIÓ LA FERAM
 BENICARLÓ

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
 FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
 FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
 ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors
 JOSEP BARB
 VICENT BORR
 NOEMÍ OMS
 RAMON PARÍS,
 GORI
Fotografies
 i JOAN C

ARAGONESOS I SANT JORDI

TEXT: noemíoms

La comunitat aragonesa de Benicarló va celebrar el cap de setmana passat la festivitat de sant Jordi, patró de l'Aragó. Els actes van començar amb la celebració de la Missa Baturra, cantada per la Rondalla del Centre Aragonès de Benicarló en la Parròquia de Santa Maria del Mar, durant l'homilia, el seu titular, Mn. Antonio Jurado va insistir en la figura del Sant patró sant Jordi, ressaltant els valors dels aragonesos amb la seua figura. Posteriorment en, les instal·lacions del Centre Aragonès de Benicarló, va tenir lloc l'acte institucional, amb la presència de diverses

autoritats, moment que s'aprofità per a fer balanç de la situació que travessen els diversos centres aragonesos repartits per tot el món i es va servir un vi espanyol. Les activitats van continuar diumenge quan els manyos es van citar en el Mas del Caduf de Benicarló per a degustar unes paelles preparades per la junta. Per a aquesta setmana i seguint amb les seves activitats, el Centre Aragonès de Benicarló es desplaçarà fins la Ciutat d'Utebo (Saragossa), on participaran el 3 i 4 de maig en la XXV Concentració de Casals i centres aragonesos.

Tolito

Plou

Aquest dimarts plou a Benicarló i un altre cop s'inunden els ponts de la ciutat. Les llargues cues de vehicles busquen eixir del nucli urbà i de nou col·lapsen el propi nucli urbà. El peix que es mossega la cua.

El camí Alcalà, el carrer Sant Francesc i la carretera de Càlig formen el clàssic i ja conegut coll d'embut que bloqueja el trànsit rodat fins la plaça Constitució. Una altra vegada s'ofeguen els ponts. Una altra puta vegada més.

Al treballador, que ha de fixar a l'hora en punt a la fàbrica, l'atura la filada de cotxes a l'alçada de Ferreres

Bretó. La pluja guanya intensitat i la llarga filera quasi no es mou.

El treballador s'impacienta i mentre la ràdio remuga, s'adona que gairebé han passat deu minuts des que va detenir la marxa i no ha avançat ni deu metres.

Maleeix alcaldes, regidors i mil dimonis més. El treballador s'ha aixecat a les set del matí, es troba al mig d'un embús i arribarà tard a la feina. Exactament igual que el darrer cop que va ploure.

La llet del desdijunyat se li està fent agra a l'estómac només de pensar-ho.

A l'atenció dels afectats/des de malalties neurològiques o neuromusculars:

Som un grup de gent del Maestrat afectada d'aquestes malalties que volem posar-nos en contacte amb persones que estiguen en la mateixa situació, per compartir experiències, angoixes i buscar solucions tots plegats. Si t'interessa unir-te al grup, truca al telèfon: **625 576 967**. No representem cap associació, només som un grup de particulars sense ànim de lucre, que busquem gent com nosaltres per fer-nos costat.

laVEU

Carxofa

CARXOFA

La carxofa, ben torrada i amb un bon raig d'oli de la nostra almàssera, per a l'equip de futbol sala POVET. Guanyar una lliga vol dir esforç i constància a més de qualitat. Enhorabona!

PANISSOLA

Per al regidor d'esports Marcos Marzal que permet fumar en un lloc públic, tancat i, per a més inri, dedicat a l'esport com és el poliesportiu municipal. Un poc més de civisme senyor Marzal!

Panissola

/ SUSANNA ANGLÉS,
ERÀ, PERE BAUSA,
ÀS, XAVIER BURRIEL,
S, CARLES LLUCH,
JOSEP V. TAUS i GRE-
O SEGARRA
/ LLUÏSA GARCIA
CARLES ADELL

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS- 242-95

Imprimeix/ GRÈVOL.

PASSATGE SANT BLAI N. 2

LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

La Via de la Plata

ETAPA 15

Carcoboso - Aldeanueva del Camino

TEXT: tonyofibla

Sortim per una pista i anem seguint un canal del Jerte. Quan surt el sol deixem el camí ample i per una senda entrem en un carrascar molt dens. Veiem alguns mil·liaris per terra. Saltem alguns marges tal i com ens indiquen les fletxes. Tot va la mar de bé fins que aplega un moment en què perdem les fletxes.

Reculem. Tornem a avançar. Torna a recular. Hem tornat on hem vist les últimes fletxes, seguim poc a poc i mirant..., perdem més d'una hora anant i venint. Està senyalitzat malament. Falta una fletxa que ens indique saltar a l'altra part de la paret que portem des de fa estona a la dreta. Només saltar-la tornem a trobar fletxes. Apleguen els pelegrins que hem deixat al poble. També van perduts.

Una vegada hem trobat les marques ja no hi ha cap problema.

Al cap de poc temps passem per Venta Quemada, un cortijo, on esmorzem i la casera ens dóna aigua encara que amb no massa bona cara. Com és l'única

casa habitada en 38 quilometres tots deuen parar a demanar alguna cosa. Seguim per la calçada cap al preciós arc de Càparra, on estan fent excavacions. Parem a descansar, veure l'entorn, fer alguna foto i parlar un poc amb els que estan dirigint l'excavació.

Una vegada passem l'arc de Càparra seguint per la calçada fins aplegar a una carretera. A partir d'ací els camí se'm fa etern. Estic desorientat, em fa l'efecte que anem en direcció

contraria, el paisatge és lleig, camino sense ganes. En poques paraules, estic cansat i prou.

El final és una carretera llarga, intransitada i avorrida. Estem cansats ja que a l'etapa, a més ser de llarga, hem perdut una hora o més anant i tornant, saltant marges i buscant fletxes.

Tal com ens va dir el senyor Ramon en ser a la carretera la seguirem i dinarem al restaurant.

Al restaurant trobem una colla de catalans que van

fent turisme, Vicent els demana que el porten al poble en cotxe, porta els peus desfets. Jo segueixo a peu per la carretera ja que el camí anava per darrera del restaurant.

Anem a l'Ajuntament a segellar i l'alcalde ens atén molt bé. Vicent ja se n'ha encarregat de buscar les claus de l'alberg.

Anem a la piscina amb l'andalús de Sanlúcar de Barrameda **"que ha salido de la puerta de su casa"**.

Com estem cansats la visita al pobles es redueix a no res: el que hi ha del refugi a la piscina i a la tenda.

A la nit sopem Vicent i jo de hippy: ens hem comprat un poc de fruita i algun iogurt i asseguts en un banquet del parc on el xiquets estan fent el cafre (per fer-se mall) amb un patinet, recuperem forces per demà. Aquest sopar lleuger m'anirà bé ja que no tinc el cos massa fi, a més, el dinar ha estat prou fort i tard.

L'etapa d'avui la preveiem dura, les guies ens ho deien però el fet d'anar perduts més d'una hora ens ha acabat de rematar.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

VALÈNCIA I ELS SET PECATS CAPITALS

TEXT: jm **sanabdón**

JOAN FRANCESC MIRA. Purgatori. Edicions Proa. Barcelona. 2003. 290 pàgs. 16'90 euros.

Joan Francesc Mira és segurament la referència intel·lectual més important que tenim els valencians actualment, és posseïdor d'una àmplia i sòlida formació humanista que es reflecteix al llarg d'aquesta obra que va estar guardonada amb el darrer premi Sant Jordi de novel·la.

Salvador Donat, el protagonista, viu la seua maduresa fent de metge en un petit poble valencià, on s'ha construït el seu paradís, una vegada a la setmana visita un convent de

monjos cartoixans i un altre de monges de clausura i viatja sempre en una Harley Davidson, que conserva de quan de jove havia estat de metge a Guinea. Aquesta vida es veu alterada quan el visita el xofer de son germà Josep per comunicar-li que està greument malalt de càncer i que han d'operar-lo de manera immediata.

La relació amb el seu germà havia estat escassa perquè la seua vida era totalment oposada a la d'ell, era un empresari d'èxit a qui agradava gaudir fins el límit dels plers de la vida. A partir d'aquest moment, i com en la Divina Comèdia de Dante, Salvador Donat iniciarà el seu viatge al Purgatori guiat per Teodor Llo-

rens, el xofer del seu germà, però en aquest cas el Purgatori és la ciutat de València, una València totalment diferent a la que Salvador havia conegut en la seua infantesa, una ciutat on estan presents de manera ostentosa els set pecats capitals, i veurà desfilant per davant dels ulls el món del poder, dels diners, de la luxúria o de la violència al carrer.

Descobrirà una València on els antics paisatges han estat engolits pels remolins de la construcció sense fre, les velles costums han estat canviades per unes altres suposadament modernes però cada vegada més deshumanitzades, la moderna tecnologia que allarga de vegades innecessàriament el sofriment

humà, els antics temples religiosos han estat substituïts pels grans magatzems, el mateix fet de la mort s'ha convertit en un acte purament burocràtic.

Tots aquests aspectes seran motiu per a la constant reflexió filosòfica, i sovint apareixeran referències als clàssics de totes les èpoques, això pot fer pensar en una difícil lectura, però no és així, Purgatori és una novel·la el argument de la qual enganxa des del primer moment, un contingut profund i una lectura amena, és una qualitat que des de sempre han tingut les grans obres, i sens dubte aquesta novel·la ho és.

LA VENGANZA DE DON MENDO

Festes d'agost de 1987. O potser fóra 1988 (en qualsevol cas ja fa molt de temps). A l'antiga Pista Jardín, actual Pàrquing Compte-Fibla, la companyia Calderón de la Barca va representar l'obra que avui, una vegada més, ens ha fet xalar de valent.

M'estic referint, naturalment, a la representació a càrrec del Teatro de Guardia de "La Venganza de Don Mendo", la divertidíssima caricatura de tragèdia en "cuatro jornadas", escrita en vers, amb més d'un reble, original de Pedro Muñoz Seca.

La versió que hem pogut presenciar és un fidel reflex de l'original, tret de lleugeres variacions del text en què es poden apreciar divertides pinzellades d'actualitat. També s'hi introdueixen alguns números musicals que no desdiiuen en abso-

lut en una obra d'aquestes característiques.

També es poden apreciar alguns canvis pel que fa als personatges, amb una Matilde (Doña Ninón a l'original) que es multiplica sobre l'escenari per compensar, juntament amb Doña Ramírez, l'absència d'altres personatges que en aquesta versió no apareixen com ara el "carcelero Clodulfo" o l'"Abad mitrado".

Malgrat tot, la posada en escena és més que acceptable, amb un decorat "multiusos" que, gràcies a uns perfectes canvis d'il·luminació, ens van situant en un castell, una masmorra, un campament militar i una cova, on successivament es desenvolupa l'acció de cadascuna de les quatre "jornadas".

Finalment, cal destacar l'ac-

tuació d'aquest grup d'actors que dirigeix Josi Ganzenmuller. Magnífic Patricio Sastriques en Don Mendo. Molt bones les interpretacions de Magdalena, Moncada, Matilde i Don Nuño i també d'una Marquesa de Tarrassa (de Vendrel en aquesta versió) insuperable en el seu breu i divertidíssim paper.

M'ha entusiasmat, doncs, poder assaborir aquest veritable remolí de jocs de paraules, acudits i rialles que és "La Venganza de Don Mendo"

¿La volveremos a ver en Benicarló?... No lo sé.

¿Se salvará la Tossa?... Qui lo sá.

ESPECTADOR

Amb set minuts de retard sobre l'horari previst, diumenge 27 d'abril, va començar la tercera i darrera representació de "La Venganza de Don Mendo" a l'Auditori

Mestre Feliu de la nostra ciutat. L'aforament estava que no s'hi cabia.

El Teatro de Guardia va realitzar una magnífica actuació que va distreure i fer riure el públic en les més dues hores de durada de l'obra. Va ser una representació molt dinàmica que no donava peu que la gent mirara el rellotge.

A la primera part, al text de l'obra, se li van afegir algunes rimes còmiques d'actualitat tot referència als robatoris de Mario Conde o a la caça del parany. Abans del sanguinari final amb totes les seues punyalades, el trobador ens va adilitar amb un altre tema cantat acompanyat de les cinc ballarines.

En resum, eria una llàstima que acabara la seua vida en aquestes tres representacions de cap de setmana.

E.M.G.

LA VIDA PATENTADA (i 3)

TEXT: perebausà

La indústria biotecnològica ha anat aconseguint el seu objectiu de patentar els éssers vius del planeta de forma gradual. En 1971 es patentava a Estats Units (EUA) una bactèria modificada genèticament. "L'oncoratolí", amb un gen modificat que afavoreix l'aparició d'un tipus de càncer, fou el primer animal patentat en 1987 a EUA. La darrera frontera era l'espècie humana però també s'ha ultrapassat. En 1976, en John More es va sotmetre a una intervenció quirúrgica en la Universitat de Califòrnia perquè patia un tipus de leucèmia rar. Els metges patentaren cèl·lules obtingudes de la melsa del pacient per a produir a partir d'elles valuoses substàncies farmacològiques per a la teràpia del càncer.

John More no sabia res del que estava passant fins que escoltà dir a un doctor **"aquest home és una mina d'or"**. El teixit fetal s'utilitza sovint per la investigació mèdica. Les cèl·lules sanguínies del cordó umbilical són importants per als trasplantaments de sang i de medul·la. L'empresa Byocyte té la patent sobre les cèl·lules sanguínies de cordons umbilicals i té dret de propietat sobre aquestes cèl·lules de tots els recents nascuts.

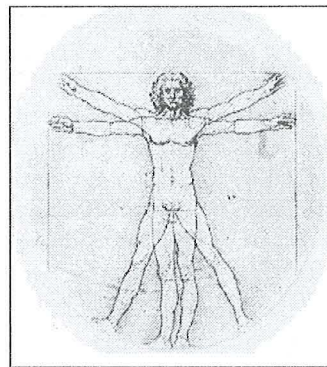
L'any 2003 serà recordat per dos fets fonamentals per a la genètica molecular. Fa cinquanta anys, James Watson i Francis Crick publicaven en la revista Nature el treball que descriu l'estructura espacial en

doble hèlix del material hereditari, l'ADN o àcid desoxiribonucleic. L'ADN és una molècula molt llarga formada per la unió de molècules petites o nucleòtids que s'uneixen en ordres diversos. És la seqüència resultant la portadora de la informació d'un ésser viu, podríem dir els plànols, que es transmet a la descendència.

Enguany també s'ha completat el Projecte Genoma Humà (PGH) iniciat en 1990. Tenia per objectiu l'esbrinament de la seqüència de l'ADN humà - tres mil milions de nucleòtids- i la identificació i ubicació dels nostres gens, trossos d'ADN portadors d'una informació concreta i al seu conjunt s'anomena genoma. El PGH ha obert unes grans perspectives per la curació i prevenció de moltes malalties -medicina gènica-, però també unes immenses possibilitats de negoci.

En 1984 es celebra a Hiroshima una conferència científica sobre els efectes de la radioactivitat sobre el genoma humà promoguda pels EUA. D'allí nasqué la necessitat d'elaborar un mapa del genoma on situar els gens i de seqüenciar-los per distingir els canvis o mutacions. En 1990 s'inicia oficialment el PGH nord-americà per a un període de quinze anys, un pressupost de 3000 milions de dòlars i James Watson com a director. Diversos països, França, Gran Bretanya, Alemanya i Japó, engegaren de forma coordinada amb EUA els seus programes.

En 1991, el PGH sofrí una crisi important quan científics, encapçalats per Craig Venter, del principal institut d'investigació nord-americà, defensaren la pretensió de patentar les seqüències de 300 trossos d'ADN. Watson s'oposà i afirmava que la concessió de patents dificultaria l'intercanvi fluid i lliure d'infor-

mació entre els investigadors, base del funcionament de la ciència. Fou substituït per Francis Collins al cap del PGH. Hi havia també problemes de finançament de les investigacions i aparegueren en escena un gran nombre de noves empreses biotecnològiques que fitxaren a molts dels millors científics del PGH públic. John Sulton, director del PGH britànic, promogué una reunió científica implicats l'any 1995 a les Bermudes, on s'establí un acord per part de la comunitat científica internacional perquè la informació genòmica fora d'accés lliure, pública.

Aquest i altres principis foren recollits en la Declaració Universal sobre el Genoma Humà de la Unesco de 1997. En 1998 es funda l'empresa Celera Genòmics amb Craig Venter al cap amb un ambiciós

objectiu: seqüenciar el genoma humà més ràpid, en 2001, i més barat que el consorci públic.. Hi havia una forta tensió entre Celera Genòmics i el PGH públic en la carrera pel genoma humà. Aleshores els presidents d'EUA i Gran Bretanya, Clinton i Blair, el 14 de març de 2000 mostraren la voluntat de garantir la informació genètica i dels beneficis que **"redunden en la salvació de vides"** foren públics. La declaració provocà una forta caiguda en les cotitzacions de les empreses biotecnològiques. Poc després, l'Oficina de Patents d'EUA comunicà que res havia canviat, que els gens continuaven sent patentables. El 26 de juny de 2000 hi hagué una presentació conjunta de l'esborrany del genoma humà per part de F. Collins (PGH) i C. Venter (Celera) acompanyats dels presidents dels països del consorci públic. En març de 2003 s'ha donat per conclòs el PGH amb la identificació, ubicació i seqüenciació de tots els gens humans..

Actualment hi ha concedides diversos milers de patents sobre gens humans i les peticions ultrapassen el mig milió.

Dins del domini públic ha quedat tant sols l'accés a la informació, el coneixement, no la possible utilització o beneficis que es pugin obtenir pels pagarem.

Criptografia: garantia d'intimitat (2a part)

Parlem i escoltem; sabem de què i amb qui... o no?

TEXT: josep V.taus

La criptografia intenta protegir la informació front accesos i alteracions no autoritzats. Els algorismes criptogràfics transformen un missatge obert i una clau en un missatge xifrat —criptograma— que només podrà desxifrar qui conega la clau.

En els últims anys, la criptografia ha ultrapassat l'àmbit militar i governamental per acudir en auxili de l'usuari domèstic i professional en fer viable la comunicació segura a través d'Internet.

Les tècniques criptogràfiques van aparèixer amb l'escriptura a l'antiga Mesopotàmia fa uns 5000 anys. Un dels sistemes de xifrat més antics dels quals se'n té constància és La Scitala, usat pels espartans 400 anys adC.

També s'hi poden trobar criptogrames entre els articles del Kamasutra. Tradicionalment, l'ús i el desenvolupament de sistemes d'ocultació d'informació ha estat lligat a les forces militars i poders polítics. Juli Cèsar enviava les ordres en missatges que xifrava emprant la tècnica de substituir cada lletra per aquella que ocupava tres posicions més a la dreta en l'alfabet —per exemple, IPW EVXMG-PIW HI TIVI FEYWE WSR QEKRMJMGW és un criptograma més que digne d'un cèsar—.

A l'Europa medieval, les intrigues papals i les

ciutats-estat italianes van propiciar el ressorgiment de la criptografia i l'estudi de la ciència complementària: la criptoanàlisi. A la preocupació de protegir la informació pròpia, s'afegia l'interés en descobrir les comunicacions alienes. Les tècniques de criptoanàlisi pretenen comprometre la seguretat d'un sistema criptogràfic per tal de poder desxifrar missatges sense conèixer la clau.

L'anàlisi diferencial i l'anàlisi lineal són dos dels mètodes criptoanalítics que més resultats interessants han produït. Però, sens dubte, el tipus d'atac més popular al qual es pot veure sotmés un criptograma és l'anomenat força bruta que consisteix en provar una a una totes les claus possibles fins desxifrar el missatge. La tècnica de força bruta no es considera criptoanalítica i es pot vèncer fàcilment escollint una clau d'una longitud tal que el nombre de combinacions possibles siga prou gran com per a que no siga viable provar-les totes en un temps raonable. Per exemple, si utilitzem una longitud de clau de 56 bits —que equival aproximadament a una paraula de 12 lletres— per codificar el missatge i disposem d'un ordinador capaç de provar un milió de claus per segon tardaríem més de 2200 anys en provar totes les claus; si la clau fóra de 128 bits, necessitaríem al voltant de 100 bilions de

vegades l'edat de l'univers.

Els avanços en criptoanàlisi i criptografia, íntimament lligats al naixement de la informàtica, van ser cabdals en el desenllaç de la 2a Guerra Mundial.

L'exercit alemany codificava els missatges fent servir l'enginy més sofisticat del moment i que creien inviolable: la màquina Enigma. Les forces aliades van reunir a Bletchley Park un grup de científics, entre els quals es trobava Alan Turing —un dels pares de la informàtica—, per desxifrar els missatges interceptats a les forces germàniques. Enigma va caure, i amb ella l'eix, emprant l'aparell que avui en dia es considera va ser el primer ordinador. El resultat d'aquells treballs científics i d'altres similars finançats per agències de seguretat nacional s'han mantingut —i molt probablement es mantenen— en secret durant dècades.

Afortunadament la situació ha canviat en els últims anys i la criptografia ha patit un procés de "des-militarització" o, si més no, de "civilització". Projectes d'investigació seriosos desenvolupats en universitats de tot el món han aconseguit que la criptografia siga una ciència a l'abast de tots. A partir dels treballs publicats per C Shannon sobre la Teoria de la Informació i per W Diffie i M Hellman introduint el concepte de criptografia de clau públi-

ca, s'han desenvolupat un conjunt de tècniques que permeten l'usuari corrent intercanviar informació de manera segura. Algorismes de clau secreta —com DES, Rijndael, RC4, IDEA, ...— i de clau pública —com RSA, ElGamal, Rabin, ...— utilitzats en protocols de transmissió —com SSL, OpenSSL o TLS— i aplicacions com Pretty Good Privacy, PGP o el seu equivalent en forma de software lliure Gnu Privacy Guard, GPG, ens ofereixen la oportunitat de navegar i comunicar-nos per Internet eliminant el risc de patir interferències i intrusions a la intimitat, ja provinguin de particulars o de governs.

L'alliberament de la criptografia de les urpes militars i el lliure desenvolupament i ús en l'àmbit civil configura un nou equilibri de forces entre els poders públics establerts i la ciutadania.

En paraules de Gonzalo Álvarez Marañón, investigador del CSIC i editor del butlletí del Criptonomicón, "la criptografia permet per primer cop en la història la paritat entre els grans poders i el ciutadà corrent."

Aquesta nova situació, ¿l'accepten i promouen els poders públics o, ben al contrari, veuen en ella una amenaça?.

UN AMERICANO EN LA CORTE DEL REY ARTURO

TEXT: paco **delcastillo**

rodolfo **serrano**

Confesso que he anat un parell de vegades a veure un partit de futbol-sala del POVET i l'espectacle esportiu no m'ha acabat d'arribar. Sé que hi ha qui hi va un dia i s'hi enganxa per sempre. No és el meu cas. Però com tants i tants sóc d'aquells d'allò de dónde va Vicente i dissabte passat em vaig presentar a presenciar in situ el final de lliga que els d'ací jugaven contra l'Espanyol; a més, per una malsana inclinació al patiment, em feia goig veure l'ambient que m'agradaria que tingueren els partits del CD Benicarló.

Només arribar vaig poder comprovar que la cosa anava de veres, una considerable cua per accedir al polisportiu i veure com un senyor em passava el codi de barres de l'entrada per un lector d'aquests que tenen els ordinadors. Al Municipal de la Carxofa, la setmana que els ve bé, em foraden un numeret del carnet de soci amb una maquineta trepanadora manual de l'any de la picor.

Com que l'espectacle sobre el terreny de joc no m'acabava d'emocionar si més no en una considerable part de la durada del matx, vaig passar-me una bona estona contemplant l'espectacle, per a mi també molt interessant, que es vivia a la grada. Penso que és el màxim que pot aspirar una població com la nostra, el pavelló de gom a gom, càntics, crits, bombos, el personal emocionat... Només per

això ja va valer la pena anar-hi.

Una de les grades era poblada per un grup de jovenelos que duïen una samarreta blanca i blava i que es veu que són els membres de la penya Gol Blau. No paren en tot el partit, canten, animen, tiren paperets, toquen la botzina i intimiden àrbitres i jugadors forasters. Com aquells Cadufos Boys que van omplir moltes vesprades de glòria del CDB. Estan ben organitzats i els moviments són dirigits per un xicot que duu un altaveu d'aqueixos de mà i és ell qui dóna les consignes a seguir: ara "a por ellos POVET", ara "campeones, campeones", o ara "dónde están las brigadas, las brigadas dónde están" (altres intervencions no són reproduïbles per atemptar contra l'honorabilitat de les senyores progenitores tant del duet arbitral com d'un tal Jefferson de l'Espanyol). Entre aquesta mar blava destacava un xicot amb poc cabell que anava vestit amb una samarreta del Reial Madrid i que enarborava una ensenya espanyola cada vegada que pensava que la cosa s'ho mereixia. Un error de pes per a aquests del Gol Blau; van desplegar una immensa pancarta que deia "TEVOP, SAICARG" que en un principi no vaig saber massa bé què significava.

A la llotja presidencial hi havia ple de polítics populars, asseguts en renglereta estaven Jaime Mundo, Marcos Marzal, Francisco Pac i M. Teresa Traver; una fila darrere, Pepe Ximo Bautis-

ta. Però aquests no eren els únics polítics locals que es van deixar vore, no. A la mitja part vaig poder comprovar personalment com Enric Escuder i José Luis Guzmán mantenien una animada conversa recolzats sobre una de les baranes de la graderia, què es devien dir? Però també pul-lulaven per allà Paco Escura, Marcelino Domingo, Sergi Pitarch o Pepe Sanz. Com m'agradaria que tots aquests senyors (alguns ho fan, compte) es deixaren caure de tant en tant pel Municipal de la Carxofa.

En resum, una jornada gloriosa per a l'esport del nostre poble. Si m'ho vaig passar bé, tranquil·let, sense alterar-me, que fins i tot em penso treure els abonaments per veure la lligueta d'ascens... sempre que no coincideixen els partits amb els del CDB, és clar. Només queda donar-li l'enhorabona al principal artífex de tot aquest tinglado. Ximo Bel ha sabut, amb paciència, sense perdre la moral amb cops tan durs com el de l'any passat, dur l'esport benicarló a un dels llocs més alts que ha assolit mai.

MUNDIAL DE RALLIS

L'AVENTURA DE PELLICER

TEXT: susanna **anglés**

Josep Manuel Pellicer està culminant la temporada de la seua vida: continua intractable al Territorial d'Enduro, està donant molta guerra al Campionat d'Espanya de l'especialitat en la categoria màxima i va ser la sorpresa agradable del passat Dakar.

Només li mancava una cosa: participar al Mundial de Rallys, celebrat durant 10 dies a Tunícia. Ho ha fet i ha acabat en una meritòria setena posició, després d'estar, en cadascuna de les etapes, entre els millors temps i amb bones sensacions.

Una caiguda el va allunyar del podi, però la seua força de voluntat i la seua bona preparació van fer que el pilot benicarló estigués amb Meoni i Roma, com sempre, entre els millors.

La Veu de Benicarló

amb l'esport local

subscriu-te !!!

CDB

CUERS. CDB, 0 - VILA-REAL "B", 3

TEXT: rodolfo serrano

paco delcastillo

Potser algú pense que l'amo, en un rampell de generositat inusitada, m'havia obsequiat amb una setmaneta de vacances per poder desborrar-me una mica dels maldecaps que em produeix cada set dies haver d'omplir una pàgina amb uns arguments tan poc edificants com els que em proporciona el devenir del CD Benicarló. Res més lluny de la realitat. Una trucada a hores intempestives em va fer saber que el suposat canvi d'actitud del tirà no era més que un miratge, que si m'havia permès evadir-me uns dies de la dura realitat quotidiana d'aquesta publicació s'ho havia de cobrar amb escreix i, com era de suposar, d'una manera barroera. Amb la veu rogallosa de qui no s'ha gitat en alguns dies i amb una sentor de mam que m'arribava per l'auricular del telèfon, l'amo em va comminar a cobrir diferents esdeveniments que tenien lloc en situacions espacials divergents però coincidents temporalment.

Vaig tractar de fer-li comprendre, primer amb bones paraules, després amb brams impropis d'una persona de la meua condició social, que Déu no m'havia concedit el do de la ubiqüitat i que, a perill de se ser acomiadat de nou d'una manera

vil, no pensava esforçar-me més del que ho faig habitualment. De res em van servir tan sòlids arguments, em va respondre -tot arrossegant més del compte les consonants velars- que això era el que hi havia i va seguir amb aquella tonada tan famosa que diu que tengo que subir al árbol tengo que coger la flor y dársela a mi morena que la ponga en el balcón. Quin pet que duia, pobret meu. Li ho vaig comentar a la dona. Aquesta em va faltar. Em va dir la filla dels meus sogres que qui em pensava que era, que bé estava que no col·laborara en l'educació dels fills i que no fóra un bon exemple per a ningú, però que consentira que m'acomiadaren i que a casa deixaren d'entrar els diners que permeten pagar amb certa regularitat les factures de les trucades telefòniques que ella fa a l'Hotel Glam per salvar el perruquer germà del vicepresident de la Diputació Provincial de Castelló no es podia tolerar. Quin remei. El xiquet i el sogre els vaig enviar al futbol. Mon cunyat i un amic de l'ànima (pagant-s'ho ells de la butxaca) van fer cap a l'auditori per xalar-se'n amb La venganza de don Mendo de Pedro Muñoz Seca i jo vaig acudir a la presentació de la candidatura del BLOC per Benicarló que deia la dona que feien un vi espanyol i així no caldria sopar. Dit i fet, a les set de la

tarde de diumenge, tots en dansa.

En aquesta pàgina per tant, es reproduïx fefaentment tot allò que el meu xiquet va ser capaç de vore amb els seus pocs innocents ulls (el sogre es va negar a col·laborar tot al·legant que prou feia d'endur-se el nét a vore món). Si en general les línies que omplien aquest espai tenen poc valor quan les escriu un servidor, avui encara, si cap, en tenen una mica menys. O no. He respectat l'ortografia de l'infant, una per mantenir una cert aire de realisme i dos perquè en una publicació com aquesta en què abunden les agressions a la llengua la cosa pot passar completament desapercebuda. Això és el que tenim:

"TÍTOL: BAIXAREM ?

Els homes de Xoco van sortir a la barraca. El Vila-real és mostrà molt superior la primera part i els d'ací la van aguantar molt bé amb tres o quatre parades de Roca. Però a la segona part el Benicarló va arribar molt poques vegades a la porteria del Vila-real que marcà tres gols amb el qual perguerem 3-0. Les pròximes setmanes és decidirà si baixem. El millor que li pot passar al Benicarló és baixà. Va ser un dels pocs partits que la primera targeta fou per al Vila-real i també no ens expulsaren a cap jugador. L'àrbit va ser imparcial al

Vila-real li perdonà un penal i al Benicarló una sessió al porter.

El camp estava amb més gent de Vila-real que de Benicarló. La tribuna estava plena d'arradiats perquè la gent escoltaven el Real Madrid - Sevilla, el Depor - Mallorca i el F.C. Barcelona - Real Societat. Als jugadors del Vila-real els gravaven amb una càmera de vídeo segurament per a assajar jugades d'estratègia. A la grada estaven tres antics jugadors del Benicarló, Caracuel, Miguel i Camal. El Vila-real es permete el luxe de tenir cinc jugadors a la banqueta i tres a la grada. Tot i que el partit fou més tart que l'havíem fins i tot hi havia més gent del normal. Un senyor del Vila-real amb una trompeta es ficava a tocar com un boig quan feien un gol.

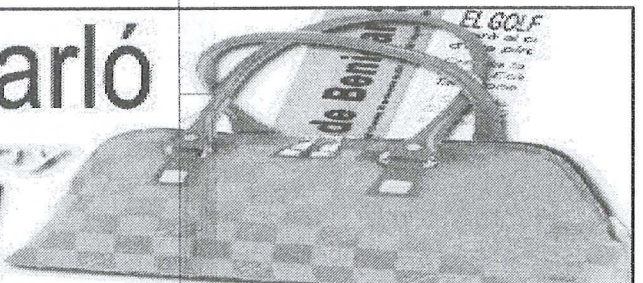
Men vaig anar un minut més prompte per què el partit era aburrit".

Amb aquesta derrota el CDB s'ha col·locat cuer de la classificació. És difícil somiar, però matemàticament encara podem salvar la categoria. Cada partit, i no hauria de ser un tòpic, serà una final. Si en perdem una, bona nit cresol. Diumenge vinent viatgem a Borriol per tindre-nos-les amb un altre dels directes implicats en aquest tràgic possible descens. Necessitem tota la sort del món.

La Veu de Benicarló

un regal per a tot l'any

subscriu-te !!!

EL CÒMIC per Xavi Burriel
El dia del llibre

CÒPIES DIGITALS DE FORMAT MENUT I DE DE PLÀNOLS
AMPLIACIONS I REDUCCIONS DE L'1% AL 400%
CÒPIA DES DE DISQUET, DIGITALITZACIÓ D'IMATGES

COPISTERIA
LLIBRERIA
PAPERERIA

COPIES COLOR
LASER DIGITAL

GRÈVOL

Llibres dels IES

Sant Blai, 2 - 12580 BENICARLÓ Tel.: 964 475698